

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χάραν ημῶν ὑπηρεσίας καί υπό του Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,15.
ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ :
Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπτ. 30 [φρ. 0,30].
Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0,20].

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθάμιον

Ἐτος 27ον - Ἀριθ. 35

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰουλίου 1905

Ἐν ἡφαίστειον. Ποθητὴν Ἑλλάδα (ἔχει ἄλλως) Ἄσπρον (ὄχι, ὄχι, τοὺς Μικρούς Ἀκούλους δὲν τοὺς περιμένει ὁ θάνατος τοῦ Γιαρουργῆ; μήπως αὐτοὶ εἶνε προδοταί;) Χουσοπέτρογον Ἄγγελον (δὲν εἰσέφυγε τὴν ἡλικίαν εἶνε ἡ ἐξοδέλφη σου; εἰπέ τῆς θύρας ὅτι ἐξὼ συνδρομητρίαν καὶ ἀρραβωνιασμένην καὶ ὑπαδρευμένην) Ὀδὸν τοῦ Μονοσπρίνου (ὁ ὁποῖος εἶνε πλέον φοιτητὴς - δηλαδὴ θὰ γίνῃ τὸν Σεπτέμβριον!) Ἀειδέα [EE], ὥστε χάρις εἰς τὴν καλοσύνην τῆς ἐξαδέλφου σου ἤξευρες ἅλα τὰ ἐνδιαφέροντα πρὶν λάβῃς τὸ φυλλάδιον λαμπρὰ! ἄς εἶχα κ' ἐγὼ μίαν τόσο καλὴν ἐξαδέλφην!) Θαλάσσιον Ἀέρα [EE] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς μετὰ τὰς διηγήσεις τοῦ πάτερ-Ἀνακίου) Ἄνθος τοῦ Σολωμοῦ [EE] διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ταξιδίου εὐχομαι ἀνακτικῶς τελειῶσιν τὴν ὑγιαν τοῦ ὁ καλὸς σου πατέρας) Παιδικὴν Χαρὰν (ἡ ὁποία μοῦ γράφει ὅλη χαρὰ ἀπὸ τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ τὰ δάση) [EEE] διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιστολήν) Ἀγροικονταφυλλίαν (τὴ κρῖμα ποῦ εἶσιπα ὅταν ἦλθες καὶ δὲν σε εἶδα; ἄς ἐπιπῶ ὅτι εἰς τὸν γυρισμὸν, τὸν Σεπτέμβριον, θὰ σε ἴδω!) Ἰτέαν [EE] διὰ τὴν εὐφροσύνην ἐπιστολήν, ποῦ ἂν εἶχα τόπον θὰ τὴν ἐδουλοῦσα σήμερον ὅλην μὴ μὲ στερεῖ; αὐτῆς τῆς εὐχαριστήσεως μετὰ τὴν πρόφασιν βεὶ λαμβάνω πολλὰς ἐπιστολάς; Κέρας τῆς Ἀμαλθείας [EE] ἡ ἐξοχὴ λοιπὸν σ' ἔκαμε νὰ διακόψῃς τὴν ἀλληλογραφίαν σου; κρῖμα! κ' ἐγὼ ἐνόμίζα ὅτι θὰ εἶχες ἡσυχίαν νὰ μοῦ γράφῃς συχνότερα; ἡ ἐπιστολή σου χαριτωμένη) Ἀποικον Κερκυραίων [EEEE], εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, ἀλλὰ... μετριοφρονεῖς πολὺ βεβαίως τὸ διήγημα τοῦ Κίριου Ντόμιου ἢ το ἀνέτερον, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ πῆ ὅτι τὸ ἰδικόν σου ἦτο σαχλὸν) Ἀκαμίαν [EE], ἄχ αὐτὴ ἡ ζέση! ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις φίλησέ μου τὸ Κοιτεροῦ Σπαθί; Ἄσπρον Αἰθρίας Νυκίδος (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ὄραϊον δελτάριον) Χιόνα τοῦ Ταϊγέτου (καλὰ λοιπὸν, τὸν χειμῶνα) Ἠγέμονα τοῦ Φωτός [E] ὦ, ἀλήθεια, ἂν ἤμπορούσε νὰ μοῦ στείλῃς ὀλίγην δροσίαν!) Ἐρωθόδερμον (ναί, νὰ γράφῃς καὶ μελετᾷς! ἐξάπαντος πρέπει νὰ προβιάσῃς) Ἰέρακα τοῦ Πόντου (ἔστειλε) Νάυτην τῆς Προποντιδίδος [E], ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήγγησεν ἰδιαιτέρως) Σεντεμῆνον Πηλιορείτην [EE], κ' ἐγὼ δὲν εἰσέφυρα πῶς ἔτυχεν αὐτό; σήμερον δημοσιεύονται ὅλοι) Σπίριτο Μονάχο κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 17 Ἰουλίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟΜΟΙ
"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ"
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)
ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.
ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.
ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)
ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὃν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδειος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.
ΤΟΜΟΙ 6: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903 καὶ 1904 ὃν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδειος 7 φρ. Χρυσὸδ. φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι' ἰλοῖς δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Σεπτεμβρίου.
Ὁ χάρις τῶν ἰλοῖων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δίδω νὰ γράψωι τὰς ἰλοῖς τῶν ὁ διαγινόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ μὲς εἰς φραγέλλους, ἂν ἔκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.
388. Συλλαβογράφοι.
Ἐν τῷ μέσῳ δύο γραμμάτων Σὺ νὰ βάλῃς ἀριθμὸν, καὶ πρῶτευσον νὰ κἀμῆς Ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Ἐδικοῦ Ζαγγίνου.
389. Ἀναγραμματισμοί.
Ἐνθ' μὲ βλέπεις καὶ γελῶ, τὰ γράμματά μου ἀλλάζεις Κ' εὐθὺς ἀρχίζω νὰ θυμῶ... Δὲν εἶνε νὰ θυμῶζεις;
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀσπρῶ Ἀράου.
390. Δι' ἰλοῖς.
Ἀπὸ γράμμα ἕνα καὶ μονάδα μίαν, σχηματίζεις, φλε, Δένδρων ἀπειρίαν.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Ἡλεκτρικοῦ Κόδωνος.
391. Ζῆτα.
+++++ = Μούσα.
***** = Γυνὴ τῆς Παλ. Γραφῆς.
*****+ = Πόλις ἑλληνική.
*****+ = Ἀρετὴ
*+***** = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
*+***** = Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.
+++++ = Ἡρώς τρωϊκῆς.
*1 διαγινόμενος σχηματίζει μητέρα ἡμιθέου.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τῆς Κεσθίης.
392. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 = Ὄρος.
2 4 5 = Νῆσος.
3 4 5 4 5 = Κακόν.
4 5 2 4 5 = Ἐπίθετον.
5 2 3 1 = Ὄρος.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ Κωνσ. Α. Γιαρμάλου.
393. Ἐπιγραφαί.
ΤΑ ΠΟ
ΨΟΦΕ
ΥΕΥΔ
ΟΓΕΣ
Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀνω ἐπιγραφῆς.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀρτανιάν.
394. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Γωνίας.
Τῆ ἀνταλλαγὴν δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζον ἄλλας τῶσας λέξεις ἀποτελούσας κατὰ σειρὰν γωνίαν (τῆς πρώτης τιθεμένης καθέτως):
Ἄσπρος, Ὀμηρος, Σινύτης, ταῖρος, Ρόδιος, σφάλλω.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως.
95. Διπλὴ Ἀκροστιχίς.
Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν Προφήτην, τὰ δευτέρω ἀρχαίαν Βασιλισσαν:
1, Κένταυρος, 2, Ἐντομὸν, 3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 4, Πρόσωπον τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς, 5, Θεὸς ἀρχαῖος.
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Φλοῖσου τῆς Θαλάσσης.
396. Ἐκλιπασύμφωνον μετὰ Φωνηεντολίπου,
α-ου-αiao-ω-αιαι-κ-τ-θ-ο-τ-θ
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ Ἰππου.
397. Γρίφος.
..... κριταί
..... αρ
..... αν
..... αν
..... αν
Ἐπιτέλῃ ὑπὸ τοῦ Κόντου τοῦ Ἀγγίλου.
ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 25
277 Πελίνον (παῖ, κινῶν.) 278 Ἐχίς-Ἐβρις. - 279 Ταύγετος-Ταύγετη.

280. Σ Π Α Σ 281. Ἄνδρος - 282. ΔΑΟΣ, Π Α Σ ΑΝΤΙ, ΟΤΑΝ, ΣΙΝΑ (Κυ- Π Ι Τ Υ Σ βδ'λεξον) - 283. ΑΙΑΣ - Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ - ΛΑΜΑ - ΗΠΑΡ - ΘΥ - Σ Υ Ρ Ο Σ ΡΑ (ΑΑΗΘεία, ἸΑΠΥΓία, Σ Ο Σ ἈΜΑΡτία, ΣΑΡΑκηνός.) Σ - 284. Ὄδον μὲν τὴν λειοτάτην ἐκλέγεσθαι χρὴ, βίον δὲ τὸν ἀλυπότατον. - 285. Ἀχάριστον εὐεργετεῖν καὶ νεκρὸν μυρίζειν ἐν ἴσῳ κεῖται. - 286. Ὀδοὶ τοῖς ἡγετιμένοις, (οὐ - αἰ - τῆς - ἤτοι - μὲν - εἰς.)
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μὲς λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος θεοὶ 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἰ διγώτεροι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]
Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφ. ταχυδρ. δελτάρια. προτιμῶ καλλονὰς καὶ τοποθεσίας πανταχόθεν. - Démétrios G. Pappas, Mansourah (Egypte). (E, 90)
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
Βιβλία τεργινά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων.
Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ 6. Ὅλιγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος: φρ 7.
Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.
Τὸ Φῶμα τοῦ Φθόνου (20 εἰκόνες) φρ 3,50.
Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια μετὰ πίνακα κ' ἐξόφυλλον) φρ 3. Δέση 15 τετραδίων φρ. 2. Δέση 7 τετραδίων φρ. 1.
Ἐκαστον τετράδιον ἰδιαιτέρως: φρ. 0,15.
Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ἐδουβίου φρ. 1,50.
Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) φρ. 3,50.
Ἡ Μούσα τῶν Παίδων (ποιήματα) φρ. 1,50.
Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.
Παιδικὸν Διάλογον (Κουρτίδου) Σειρὰ Α' φρ 1,20. - Σειρὰ Β' φρ. 1,20.
Παιδικὸν Θεάτρον (Σενοπούλου) φρ. 2.
Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσὸδετα τὰ 3 ὅμοι, φρ. 2,50.
Ἡρώς ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.
Ὁ Ἡυρειοπῶλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.
Ἐπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδειον φρ. 3,50. χρυσὸδ. φρ. 5.
Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτίδου, φρ. 0,60.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΡΤΑΝΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια.)
Ἄν ὁ Λόρδος ἔμεινε γεμάτος ἀπὸ ἐκπληξίν καὶ σύγχυσιν, ὅταν εἰς τὸν φάκελλον, τὸν ὁποῖον εἶχε κλέψῃ ἀπὸ τὸν Γάστωνα, εὗρηκε τὰ εἰρωνικά χαιρετίσματα τοῦ Φραγκίσκου εἰς τὴν θέσιν τοῦ βασιλικοῦ γράμματος, οἱ ἀναγνώσται μας βεβαίως δὲν ἐξεπλάγησαν ὅσον αὐτὸς.
Ἐνθυμοῦνται ὅτι ὁ Φραγκίσκος, κλεισμένος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ πανδοχείου τῆς Νοαγιῶνος, εἶχεν ὑπόβλην τὸν περιφθονοῦ φάκελλον εἰς μυστηριώδεις ἐπεξεργασίας καὶ σήμερον, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν ἔχουν μαντεύσει ποίου εἴδους ἐπεξεργασίαι ἦσαν ἐκεῖναι.
Ὁ Φραγκίσκος εἶχε σκεφθῆ, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐχθρικής ἐπιθέσεως, αὐτὸς ἠδύνατο νὰ ξεφύγῃ εὐκολώτερα παρὰ οἱ δύο ἀδελφοὶ του. Εἶχε λοιπὸν ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπιστολήν ἀπὸ τὸν φάκελλον, ἀνασηκώσας τὴν ἐξ ἰσπανικοῦ κρηστῶ σφραγίδα, χωρὶς νὰ τὴν θραύσῃ, μετὰ τὴν λαπίδα τοῦ ἐγγχειριδίου του, τὴν ὁποίαν εἶχε θεριμάνῃ ἐλαφρά. Κατόπιν εἶχεν ἀντικαταστήσῃ τὸ γράμμα τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας μετὰ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν τέλος εἶχε ξανακλείσῃ τεχνικὰ τὸν φάκελλον, χωρὶς νὰ εἰπῆ τὸ παραμικρὸν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, οἱ ὁποῖοι, ἐξ ἀπαντος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐγκρίνουν ἕνα συνδυασμὸν τῶσων ἐπισηφάλη καὶ ριψοκίνδυνον διὰ τὸν ὑπερότοκον ἀδελφόν των.
Ὅταν συνέβη ἡ ἐπιθέσις εἰς τὴν χαράδραν, τὸ πρῶτον κίνημα τοῦ ἀνδρείου παιδαρίου ἦτο νὰ πολεμήσῃ εἰς τὸ πλευρόν των, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του. Ἀλλά, τὴν ἰδίαν στιγμήν, εἶχε συλλογισθῆ ὅτι, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἔπρεπε νὰ σώσῃ τὸ γράμμα του.
Καταλυπημένος διότι ἐγκατέλειπε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Γάστωνα, ἀλλὰ ἔχων τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πλέον ἐπέειγον κα-

θῆκόν του ἦτο νὰ σωθῆ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, εἶχεν ἐξαφανισθῆ μετὰ τῶσων μανιώδεις τρέξιμον, ὥστε οἱ δύο ἀδελφοὶ του, ἀγνοοῦντες ὅτι εἶχε σοβαρὸν λόγον νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ ἐνώπιον τοῦ κινδύνου, ἐνόμισαν ὅτι ὁ ἵππος του εἶχεν ἀφηνιάσῃ καὶ τὸν παρέσυρε μακρὰν.
Ὁ Φραγκίσκος λοιπὸν, ἐπιταχύνων ὅσον ἤμπορούσε τὸν δρόμον τοῦ ἵππου του, εἶχε φθάσῃ εἰς τὰς γαλλικὰς προφυλακὰς, τὰς κλιμακῶδων παρατεταγμένας μετὰ τὴν Χάσπρης καὶ Νοαγιέλης. Ἐκεῖ, εὐρέθη ἔξαφνα μέσα εἰς ἕνα μικρὸν ἀπόσπασμα Γάλλων ἱππέων, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐδέχθησαν μετὰ πολὺ μεγάλην δυσπιστίαν καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ παραδεχθῶν ὅτι ἕνα παληόπαιδο ἐκεῖ δώδεκα ἐτῶν ἦτο πραγματικῶς ταχυδρόμος τῆς Κυβερνήσεως.
Εἰς μάτην ὁ Φραγκίσκος ἐναλλάξ ἐκέτευσσε καὶ ἠπειλήσεν. Καὶ μάλιστα ὅταν ἐπεκατέστη τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρτανιάν, χειροτέρα τοῦ ἔγινεν ἡ ὑποδοχὴ, διότι εἶχε νὰ κἀμῃ μετὰ ἀπόσπασμα ἀκολουθῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου, τοῦ κ. Βιλλάρ, αὐτοὶ δὲ τὸ ἐπαράκαμνον μεταβάλλοντες εἰς ἔχθραν πραγματικὴν τὸ αἶσθημα τοῦ ζηλοφθόνου πείσματος, τὸ ὁποῖον ὁ αὐθέντης των ἔτρεφε πρὸς τὸν στρατάρχην Μοντεσκιού.
Εἰς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ νεωτέρου τῶν Ἐστιράκ, οἱ κύριοι ἐκεῖνοι ἀπήνητησαν μετὰ περιπαικτικὰ λόγια.
Ὁ Φραγκίσκος, ἔξω φρενῶν τότε, ε-

πῆδησε κατὰ γῆς, ἔσυρε τὸ σπαθί του καὶ ἐβάδισε πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἐφαίνετο ἀρχηγός των.
Ἐὰ αὐθάδῃ μειδιάματα ἐκεῖνου τοῦ κομψευομένου νεανίσκου ἰδιαιτέρως εἶχαν συντελέσῃ διὰ τὸν δαιμονίσουν.
— Διὰ τελευταίαν φοράν, κύριε, κάμετέ μου τόπον νὰ περάσω, ἐφώνασε. — εἰδεμῆ θ' ἀνοίξω μόνος τὸν δρόμον μου...
Γεμάτος ἀπὸ περιφρόνησιν πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἀγοράκι ποῦ ἔκαμνε τὸν ἀρειμάνον, ὁ ἀκόλουθος τοῦ Βιλλάρ ἐγύμνωσε τὸ σπαθί του γελῶν, διότι ἦτο πεπεισμένος ὅτι θὰ ἀφώπλιζεν ἐκεῖνο τὸ παιδί μ' ἕνα κίνημα τῆς χειρὸς του.
Ἀλλὰ μετὰ σκληρὸν τρόπον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν πλάνην του διότι, μετὰ τὸν πρῶτον κτύπον, ἔφυγε τὸ σπαθί, τὸ ἰδικόν του, ἀπὸ τὸ χέρι του, κ' ἐπῆγε κ' ἔπεσαν ὀλίγα βήματα μακρότερα.
Κατακίτρινος ἀπὸ τὸν θυμὸν του ὁ νεανίσκος ἐσήκωσεν ἀπὸ κάτω τὸ ὄπλον του καὶ ὤρμησεν ἐναντίον τοῦ Φραγκίσκου,
« Κάμετέ μου τόπον νὰ περάσω, εἰδεμῆ... » (Σελ. 273, στήλ. γ')

ὅστις τὸν ἀπέκρουσε με δύναναι με- γάλῃν οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐφαίνοντο ἐξ ἴσου λυσασμένοι, καὶ ἄγνωστον ποῦ θὰ κατέληγεν ἡ συμπλοκὴ τῶν, ἡ ὁποία ὁλονὲν ἐγένετο μανιωδέστερα, ὅταν μία ἐπιτακτικὴ φωνὴ διέταξεν :

— "Αὐτὸ κῦριοι! σταθῆτε! Ἦτο ὁ στρατάρχης Μοντεσκιού, ὁ ἀγρυπνος Ἀρτανιάν, ὅστις, ὅπως ἐσυνήθιζεν, ἔκαμνεν ὀλομόναχος τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν προφυλακῶν του.

— Τί συμβαίνει, κύριε Ἀρμαγέ; εἶπεν ὁ στρατάρχης με αὐστηρὰν φωνήν σῦρτε τὸ σπαθί σας νὰ κτυπήσετε ἕνα παιδάκι; Καὶ σεῖς, κύριοι, τί ζητεῖτε μέσα στὰ χαρακώματά μου; Μήπως σὰς ἀποστέλλει ὁ κ. Βιλλάρ διὰ νὰ ἐπιτηρήτε τὸν συνάδελφόν του, τὸν κ. Ἀρτανιάν;

Μόλις ἀντελήφθη ὅτι εὐρίσκετο ἐπὶ τέλους ἐνώπιον τοῦ ἀνδρός, τὸν ὁποῖον τόσον ἠγωνίσθη νὰ εὕρῃ, ὁ Φραγκίσκος ἐσπέυσε νὰ τοῦ ἐγγχειρίσῃ τὴν ἐπιστολήν. Κατόπιν, με ὀλίγας λέξεις, τοῦ διηγῆθη τὴν περιπέτειάν του, τὰ ἐπεισόδια τῶν δύο ἀδελφῶν του, καὶ πῶς, εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ γαλλικοῦ στρατοπέδου, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Γάστων ἔπεσαν μέσα εἰς μίαν ἐνέδραν ἐχθρῶν στρατιωτῶν, πῶς ἠμύνθησαν καταδιωκόμενοι, καὶ ὅτι ἴσως αὐτὴν τὴν στιγμήν ἔκειντο, πληγωμένοι ἢ νεκροί, εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας λεύγης ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Τὸ ἀνδρῖον παιδάκι ἀνελύθη εἰς δάκρυα, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος τῆς διηγῆσεώς του.

— Ἄς τρέξωμεν πρῶτα νὰ τοὺς εὕρωμεν, διέταξεν ὁ Ἀρτανιάν, αὐτὸ εἶπε τὸ πλέον ἐπιτόν! Κύριοι, ἐπρόσθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας, ἀφοῦ ὁ κύριός σας σὰς ἔστειλε εἰς τὰ ἰδικά μου μέρη, σὰς διατάσσω νὰ με συν- οδεύσετε. Ὑπηρεσία τοῦ Βασιλέως!

Καθ' ὁδόν, ὁ Φραγκίσκος, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀρτανιάν εἶχε βάλῃ νὰ καθήσῃ ἀπ' ὀπίσω του, εἰς τὸ ἀλόγόν του, διηγῆθη εἰς τὸν ἐνδοξὸν ἐξάδελφόν του με περισσο- τέρας λεπτομερείας, τὴν ἱστορίαν τοῦ ταξιδίου τῶν καὶ τῆς ἐπιστολῆς.

Καὶ ἰδοὺ πῶς, τὴν στιγμήν ἀκριβῶς που ὁ Πέτρος, ἀπηλιπισμένος, ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε χαθῆ τὸ πᾶν, ἔλαβε τόσον ἀνε- λπίστως ἐπικουρίαν, ἐκ μέρους τοῦ νεαροῦ ἀδελφοῦ του Φραγκίσκου καὶ τοῦ γηραιοῦ ἐξαδελφοῦ του Ἀρτανιάν...

(Ἐπειτὰ συνέχεια.) ΚΙΜΑΝ ΔΑΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Ε. Δὲ Ἀρμ.]

ΓΑΛΗΝΗ

Δὲν ἀκούεται οὐτ' ἕνα κῦμα εἰς τὴν ἔρημ ἀκρογιαλιά. Δὲς κ' ἡ θάλασσα κοιμάται. Μὲς' ἔ τῆς γῆς τὴν ἀγκαλιά.

[Ἐκ τῶν τοῦ Σολωμοῦ.]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

Δοῦναι περὶ τίνος πρόκειται σή- μερον: Εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν μου περὶ ἐξοχῆς, ἀνεφερα, ὁ- λως παρεχρατικῶς, ὅτι ἄλλοῦ τὰ πλού- σια παιδιὰ πληρό- νουν διὰ νὰ γηραι- νουν εἰς τὴν ἐξο- χὴν τὰ πτωχά. Καὶ μία συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως, δι- κρινόμενη διὰ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθημα- τὰ τῆς, ἔσπευσε νὰ μ' ἐρωτήσῃ δι' ὠ- ραίας ἐπιστολῆς πῶς γίνεται αὐτό.

Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθην νὰ τῆς ἀπαν- τήσω ἰδιαιτέρως. Ἐπειτα ὁμως εἶπα, ὅτι πιθανόν καὶ ἄλλοι φίλοι μὰς νὰ ἔχουν τὴν περιέργειαν νὰ μάθουν ποῦ καὶ πῶς γίνεται ἡ μεγάλη αὐτὴ εὐεργεσία, καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἀπαντήσω δημοσίᾳ.

Μάθετε λοιπὸν ὅτι αὐτὸ γίνεται εἰς πολλὰ μέρη τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καὶ προπάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀναλαμβάνουν τὴν πρωτοβουλίαν εἴτε φιλάνθρωπικὰ Σω- ματεῖα, εἴτε περιοδικὰ τῆς νεολαίας ὅπως ἡ Διάπλασις, εἴτε Ἐπιτροπαί, μικροὶ Σύλλογοι ἰδρυόμενοι ἐπιτηδες. Κατ' ἀρχὰς δημοσιεύουν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους φι- λανθρώπους, καὶ ζητοῦν τὸν ἔρανον τῶν ἀπὲρ πτωχῶν παιδιῶν, φιλασθένων ἢ ἀσθενῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην ἐξοχῆς.» (Ἐννοεῖται ὅτι κάθε Σωμα- τεῖον φροντίζει διὰ τὰ παιδιὰ τῆς πό- λεώς του.) Εἰς τὰς ἐκλήσεις αὐτάς τὰ πλούσια παιδιὰ, καὶ οἱ γονεῖς τῶν πολ- λῶν ἡμερῶν, συναθροίζονται χιλιάδες. Τὰ ἐξόδα τοῦ ταξιδίου καὶ τῆς διαμο- νῆς εἰς ἐξοχὴν διὰ πολλὰ πτωχὰ παι- διὰ εἶνε οὕτω ἐξησφαλισμένα. (Συνήθως χρειάζονται ἑκατὸν ἕως ἑκατὸν πενήντα φράγκα διὰ κάθε παιδί.)

Τώρα πρόκειται νὰ ἐκλεχθοῦν τὰ δυστυχῆ ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα θὰ σταλοῦν εἰς τὴν ἐξοχὴν. Ἐ! αὐτὸ δὲν εἶνε πολὺ εὐκόλον. Αἱ αἰτή- σεις εἶνε πάντοτε πολυπληθεῖς, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐράνου εὐρίσκει τὸν μπελά τῆς με τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς παρακλήσεις, τὰς πιέσεις, τὰ πλάγια μέσα... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπικίν- δυνος σκόπελος παρακάμπτεται, καὶ μεταξὺ τῶν πτωχῶν παιδιῶν, τῶν ἀσθε- νικῶν, τῶν ἐν ἀναρρώσει, ἐκλέγονται εὐσυνειδήτως τὰ πτωχότερα, τὰ ἀσθε- νικώτερα, τὰ ἔχοντα μεγαλῆτέραν ἀνάγ-

κὴν ἐξοχικὴν ἀέρος, καὶ φυσικὰ τόσα μόνον ὅσα ἐπιτρέπουν οἱ πόροι, τὰ συνα- χθέντα χρήματα. Πέρυσι π. χ. εἰς τὸ Παρίσι, ἐν παιδικὸν περιοδικόν, δι' ἐρά- νου τῶν συνδρομητῶν του, ἠμπόρυσεν νὰ στείλῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν τριανταπέντε πτω- χὰ παιδιὰ. Ἡμεῖς θὰ ἡμεθα εὐχαριστη- μένοι ἂν ἠμπορούσαμεν νὰ στείλωμεν πέντε. Ἀλλ' ἄς εἶνε...

Τώρα θὰ μ' ἐρωτήσετε πῶς καὶ ποῦ στέλλονται αὐτὰ τὰ παιδιὰ;

Εἶνε περιττὸν νὰ σας εἶπω ὅτι δὲν στέλλονται οὔτε εἰς μεγάλα ξενοδοχεῖα, οὔτε εἰς πλουσίας ἐπαύσεις... Πτωχὰ παιδιὰ, κάμνουν τὴν ἐξοχὴν τῶν πτω- χικῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεννοεῖται με καλοὺς καὶ ἐντίμους χωρικοὺς τῶν πε- ριχώρων, — ὡς νὰ ἐλέγαμεν τοῦ Μα- ρουσιού, τοῦ Ἡρακλείου, τῆς Κηφισ- σιδῆς, τῶν γειτονικῶν μὰς νήσων κτλ. — καὶ οἱ χωρικοὶ αὐτοὶ δέχονται με μι- κρὰν ἀνταμοιβὴν εἰς τὸ σπίτι τῶν ἀπὸ ἐν ἢ δύο ἢ καὶ τρία παιδιὰ καθένας. Ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχει πάντοτε καὶ μία γνωμοδότησις ἰατροῦ, ἂν τὸ ἐν ἀναρρώ- σει παιδίον ἔχῃ ἀνάγκην ἀέρος βουνοῦ ἢ ἀέρος θαλασσίου. Καὶ συμφώνως με τὰς γνωμοδοτήσεις αὐτάς, ἄλλα παι- διὰ στέλλονται εἰς παράλια μέρη καὶ ἄλλα εἰς ὄρεινά. Ἐκεῖ μένουν ὅλον τὸ καλοκαίρι, τοὺς τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας τῶν διακοπῶν, καὶ συμμερίζονται τὴν ζωὴν τῆς χωρικῆς οἰκογενείας, καὶ τρώ- γουν σχεδὸν ὅτι τρώγει αὐτὴ, καὶ τρέχουν με τὰ χωριόπουλα, καὶ ἀνα- πνεύουν τὸν ζωογόνον ἐκείνον ἀέρα, καὶ τὸ φθινόπωρον ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πό- λιν εὐρωστα, ροδοκόκκινα, ἠλιοκαμένα, γεμάτα χαρὰν καὶ ὑγείαν, ὡσμένα!..

Ἐτυχε νὰ ἀναγνώσω πολλὰς ἐπιστο- λὰς παιδιῶν, εὐεργετηθέντων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὡ, εἶνε συγκινητικώταται! Φαντασθῆτέ τα νὰ φέρονται τοὺς ἀθλίους οἰκίσκους τῆς μεγαλοπόλεως καὶ τοὺς στενοὺς ρυπαροὺς δρόμους, ὅπου ἔζων, καὶ νὰ μεταφέρονται ὡς διὰ μαγείας εἰς μίαν θαυμασίαν ἐξοχὴν καὶ νὰ ζοῦν ἐκεῖ τόσον καιρὸν ζωῆν ποῦ οὔτε τὴν ὄνει- ρεῦθησαν! Καὶ πόσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παι- διὰ, τὰ ἀσθενικά, τὰ ὠχρά, τὰ ἀδύνα- τα, ἐσώθησαν διὰ τῆς ἐξοχῆς ἀπὸ βέ- βαιον θάνατον, — πόσα δὲν θὰ τα εὕρι- σκεν ὁ χειμὼν, ἂν ἔμεναν τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν τρώγλην τῶν!..

Βλέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς σας νὰ σπιν- θηροβολοῦν εἰς μίαν σκέψιν, εἰς μίαν ἰδέαν: Πόσα παιδιὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, φθίνουσι εἰς τὰ χαμόσπιτά των, εἰς τὰ ἐλσεινά των ὑπόγεια, ἢ κυλίου- νται εἰς τοὺς βρωμεροὺς δρόμους, ὠχρά καὶ ἀσθενικά!.. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν τρώγλην τῶν!..

Βλέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς σας νὰ σπιν- θηροβολοῦν εἰς μίαν σκέψιν, εἰς μίαν ἰδέαν: Πόσα παιδιὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, φθίνουσι εἰς τὰ χαμόσπιτά των, εἰς τὰ ἐλσεινά των ὑπόγεια, ἢ κυλίου- νται εἰς τοὺς βρωμεροὺς δρόμους, ὠχρά καὶ ἀσθενικά!.. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν τρώγλην τῶν!..

Βλέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς σας νὰ σπιν- θηροβολοῦν εἰς μίαν σκέψιν, εἰς μίαν ἰδέαν: Πόσα παιδιὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, φθίνουσι εἰς τὰ χαμόσπιτά των, εἰς τὰ ἐλσεινά των ὑπόγεια, ἢ κυλίου- νται εἰς τοὺς βρωμεροὺς δρόμους, ὠχρά καὶ ἀσθενικά!.. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν τρώγλην τῶν!..

Βλέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς σας νὰ σπιν- θηροβολοῦν εἰς μίαν σκέψιν, εἰς μίαν ἰδέαν: Πόσα παιδιὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, φθίνουσι εἰς τὰ χαμόσπιτά των, εἰς τὰ ἐλσεινά των ὑπόγεια, ἢ κυλίου- νται εἰς τοὺς βρωμεροὺς δρόμους, ὠχρά καὶ ἀσθενικά!.. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν τρώγλην τῶν!..

πιστεύω τὰ φιλάνθρωπα αἰσθηματὰ σας νὰ εἶνε κατώτερα ἀπὸ τὰ τῶν Ἀγγλῶν ἢ τῶν Γάλλων δημηλίκων σας. Ἐκεῖνοι σώζουν πολλοὺς, σεῖς εἰμπορεῖτε νὰ σώσετε ὀλίγους ἀδιάφορον! τὸ ζήτημα εἶνε ὅτι κατὶ εἰμπορεῖτε νὰ κάμνετε καὶ σεῖς. Διὰ φέτος εἶνε βέβαια ἀργά! ἔχετε τὸ ὅμως ὑπ' ὄψει σας διὰ τοῦ χρόνου. Κάποιος εἰμπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτο- βουλίαν. Καὶ νὰ εὕρῃ συνεργάτας προ- θύμους. Καὶ νὰ γίνῃ ἡ καλὴ ἀρχή...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΠΑΛΗΚΑΡΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδικὸν θέα- τρον νευροσπάστων, κωμωμένον ὅπως τὸ θέατρον τοῦ Φασουλή.

Εἰσέρχεται ὁ ΠΑΣΧΑΛΗΣ με ἀρμιάνιον ὄφος, καὶ κτυπᾷ τὴν ἀλάτην τοῦ ΤΟΤΟΥ.

ΤΟΤΟΣ.— Ἐἴ; τί εἶνε; ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Τάμαθες; μ' ἐπρό- σβαλον.

ΤΟΤΟΣ, με περιπαικτικὸν τόνον.— Πῶς γίνεται αὐτό; Ἀδύνατον! Ποῖός μποροῦσε νὰ τολμήσῃ...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Μάλιστα, κύριε, κάποιος ἐτόλμησε... ἀλλὰ, ἄλλη φορά, ἄς πάρῃ τὰ μούτρα του!

ΤΟΤΟΣ.— Ἄ! ἄ! τὸν ἐσυγύρισε λοιπὸν καλὰ, αὐτὸν ποῦ σ' ἐπέπραξε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἐννοεῖται καὶ γὰρ! ΤΟΤΟΣ.— Τὸ ἐννοῶ καὶ γὰρ, μὰ... τί νὰ σου πῶ, καίμνε! σὰν παράξενο μοῦ φαίνεται.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Πῶς το εἶπες; Καὶ γιατί, παρακαλῶ;

ΤΟΤΟΣ.— Διότι... διότι... ἐπὶ τέ- λους! διὰ νὰ σου μιλήσω εἰλικρινῶς, δὲν μοῦ φαίνεται δὲ καὶ ἀπὸ ἐκείνους που εἶνε, σὰν νὰ λέμε, κυριολεκτικῶς καὶ κατὰ γράμμα παληκαράδες.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἄ! αὐτὴ εἶνε ἡ ἰδέα, ποῦ ἔχετε γιὰ τὴν ἀνδρείαν μου, αἱ!... Λοιπὸν, ἐγὼ θὰ σε κάμω νὰ τὴν ἀλλάξῃς. Μάθε, τὸ λοιπὸν, ὅτι μ' ἐ- πρόσβαλον.

ΤΟΤΟΣ.— Μά, θαρρῶ μὰς το εἶπες ἀπὸ πρῖν.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἐπήγαινα στὸ δρόμο. Βλέπω μιὰ ὠραία ρεκλάμα κολ- λημένη στὸν τοῖχο, σηκώνων τὰ μάτια μου ψηλὰ νὰ τὴν κυττάξω, καί, χωρὶς νὰ το καταλάβω πῶς, πατῶ στὸν κάλο ἕναν κύριο...

ΤΟΤΟΣ.— Ὁ κύριος θυμόνει καὶ ἀ- γριεύει!...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἀκριβῶς! καὶ με φωνάζει...

ΤΟΤΟΣ.— Ἀπρόσεκτο καὶ βλάκα! ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἀκριβῶς! πῶς το κατάλαβες;

ΤΟΤΟΣ.— Μά, ἦταν φυσικῶς ἐπὶ-

μενον. Λέγε παρακάτω, αὐτὰ ὅλα εἶνε πολὺ ἀστεῖα...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Γυρίζω τότε κ' ἐ- γώ, καὶ τοῦ λέγω: «Κύρριε, καὶ τοῦ λόγου σας εἴσθε ἄλλος ἕνας, βλάκας δη- λαδῆ!»

ΤΟΤΟΣ.— Τοῦ εἶπες τέτοιο λόγο; ἀλήθεια; καὶ πολὺ δυνατὰ;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Δὲν ξέρω ἂν του το εἶπα παραπολὺ δυνατὰ, ἀλλὰ τοῦ το εἶπα ἀρκετὰ καθαρὰ γιὰ νὰ το καταλά- βῃ... μπορεῖ ὁμως καὶ νὰ μὴν το ἄκουσε διόλου.

ΤΟΤΟΣ.— Λοιπὸν;... Καὶ τότε;...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Καὶ τότε αὐτὸς μοῦ λέει: «Ἄν δὲν ξεκουμπισθῆς ἀπ' ἐμπρὸς μου, παληκαίδο, θὰ σε τσακίσω στὸ ζύλο!»

ΤΟΤΟΣ.— Καὶ τότε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Τότε, διὰ νὰ του δεῖξω πῶς δὲν τον ἐροβώμουν, ἔφυγα!

ΤΟΤΟΣ.— Τρεχάτος;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ὅχι, καίμνε! Μὲ τὸ συνηθισμένο βῆμά μου... ποῦ εἶνε, ξέρετε, ἀρκετὰ γρήγορο, ὅπως δὴποτε...

ΤΟΤΟΣ.— Μὲ λίγα λόγια, ἔφυγες στὰ τέσσαρα.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἀκριβῶς, ἔφυγα ἀστραπηδῶν. Μείνε ὁμως ἡσυχός!... Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ του πῶ τίποτε παρα- πάνω... Τὸν ἔκαμα ἀπ' ἀσπροῦ! Εἶδε ἀπὸ τὸ ὄφος μου, πῶς δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐ- κείνους που χωρατεύουν, ἐγώ!

(Μίμησις.) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

EΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ζοφερός Μεσαίων. Εἰς τὸν 88ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθε- σιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. (189 φιλῶν διῶν, σελ. 108.)

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΕΚΕ ἸΓΕΙΑ, ΚΑΛΥΒΑΚΙ ΜΑΣ

— Ὅλα αὐτὰ μοῦ φαίνονται περί- σθημα σχεδιασμένα! εἶπεν ἡ Μαργαρώ, ἡ ὁποία ἐχοροπηδοῦσε ἀπὸ τὴν ἀνυπο- μονησίαν τῆς καὶ δὲν ἔδλεπε πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ὦρα νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κρυφθῇ μέσα στὴν καλάθα.

— Τί ὦρα πρέπει νὰ εἵμαστε ἐκεῖ;

— Ἄμα σημάνη μεσάνυχτα! νὰ ἦσθε ἐδῶ, στὴν ἴδια θέσι ποῦ εἵμαστε τώρα. Κ' ἐγὼ θὰ σας κάμω νόημα, ἄμα ἔλθῃ ἡ στιγμή ποῦ πρέπει νὰ πλησιάσετε.

— Σύμφωνοι! εἶπαν μαζὶ-μαζὶ ἡ Μαργαρώ καὶ ὁ Πετρογιάννης.

— Ἐγὼ φεύγω, ἐπρόσθεσεν ἡ Κοκ- κινσκομφίτσα. Ὁ ἄνησυχῶνε τί ἐγίνα... Καὶ πρέπει νὰ σας ἐτοιμάσω τὸν δρό- μο γιὰ τὸ βράδυ...

— Ἐγώ; πῶς νὰ τρελλαθῶ ἀπὸ τὴν χαρὰ μου! ἐφώναξεν ἡ Μαργαρώ, ὅταν εὐρέθη μόνη τῆς με τὸν ἀδελφόν τῆς, εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀχυροκαλύβας τῶν. Νὰ εἶσαι βέβαιος πῶς δὲν θὰ χα- σομερήσω ἐγὼ γιὰ νὰ ἐτοιμάσω τὸν μπόγο μου.

— Ἀπὸ τὰ πολλὰ πράγματα ποῦ ἔ- χεις νὰ μπογοδέσης!... Καὶ τὰ δι- κά μου νὰ βάλῃς με τὰ δικά σου, πάλιν δὲν θὰ γίνουσι οὔτε ἴσα μ' ἕνα με- γάλον μαξιλάρι...

— Καὶ νὰ μὴν ξεχάσωμε καὶ τὴν παλῆ τὴν κάλτσα, εἶπεν ἡ Μαργαρώ. — Μείνε ἡσυχη.

— Καὶ τὸ στρώμά μας; Καὶ τὸ ντουλάπι μας, καὶ τὸ κρεβάτι μας;

Ἡ Κοκκινσκομφίτσα ἔφυγε. — Αὐτὸ συλλογίζομαι κ' ἐγώ, μὰ συλλογίζομαι καὶ κατὶ ἄλλο.

— Ναι, καταλαβαίνω... εἶπεν ἡ Μαργαρώ. Πᾶμε λοιπὸν ἀμέσως.

Καί, πρὶν ἔλθῃ ἡ ὦρα ποῦ κλείουν εἰς τὸ χωρὶ τὰς πύλας τοῦ νεκροτα- φείου, τὰ δύο ὄρφανα ἐπήγαν μαζὶ νὰ κάμουν τὴν προσευχὴν τῶν εἰς τὸν τά- φον τῶν γονέων τῶν. Κατόπιν ἐπέστρε- φαν εἰς τὸ σπιτάκι των, ὅπου ἔκαμαν τὰς τελευταίας τῶν ἐτοιμασίας.

Ἄμα ἐτύλιξαν τὰ ρουχαλάκια των, ὁ Πετρογιάννης ἐβγάλε ἕνα μολύβι, ποῦ εἶχε πάντοτε μαζὶ του εἰς τὴν τσέπην τῆς μπλούζας του, ἔσχισεν ἕνα μεγάλο ἄσπρο φύλλον ἀπὸ τὸ τετραδίων του, καὶ ἐκάθησεν ἐμπρὸς εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ γράψῃ ἕνα γράμμα.

— Σε ποῖον γράφεις; ἠρώτησεν ἡ Μαργαρώ.

— Στὸν κύριον Δήμαρχον.

— Ἄ! ναι, ἔχεις δίκαιον. Θὰ του γράψω κ' ἐγώ. Ἐχω τόσα νὰ του εἰπῶ...

Ἐπίασε τὴν πλάκᾳ τῆς, καὶ με τὸ κονδύλι, ποῦ ἦτο κρεμασμένον εἰς αὐ-

τήν, ἐχάραξεν ὀλίγες ἄσπρες γραμμές, ὅσον ἦτο δυνατόν κανονικώτερες, καὶ ἔβαλε τὰ δυνατά της νὰ γράψῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ κοπιᾷ παραπολὺ ὁ εὐσεγέτης της διὰ νὰ βγάλῃ τὰ γραψίματά της. Ὅταν ὁ Πετρογιάννης ἐτελείωσε τὴν ἐπιστολὴν του, ἡ Μαργαρώ τὸν ἠρώτησε :

— Τί του γράφεις, ἐσύ, τοῦ κ. Δημάρχου; Δὲν μου διαβάσεις, ἂν θέλῃς, τὸ γράμμα σου;

Ὁ Πετρογιάννης ἤρχισε :

« Κύριε Δήμαρχε,

« Ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τὸ Δουβρίνον, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαμεν νὰ φύγωμεν, χωρὶς νὰ σας προσφέρωμεν τοὺς ἀποχαιρετισμούς μας, καὶ πρὸ πάντων χωρὶς νὰ σας εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν τόσῃν καλωσύνην ποῦ ἐδείξατε πρὸς ἡμᾶς. Δὲν θὰ τὰ λησμονήσωμεν ποτέ. Μὴν ἀνησυχεῖτε δι' ἡμᾶς, διότι θὰ κερδίζωμεν ἐντίμως τὸ ψομί μας μετὰ τὴν ἐργασίαν μας καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσωμεν τὰς καλὰς συμβουλὰς, ποῦ μας ἐδώσατε καὶ σεῖς καὶ οἱ γονεῖς μας.

« Σ' ἐσᾶς, κύριε Δήμαρχε, ἀφίνομεν τὰ πτωχικά μας ἐπιπλά. Κάμετέ τα ὅ,τι θέλετε. Ἄν, καμμιά μέρα, ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ χωριὸν μας, καὶ ἔχετε ἀκόμα τὸ κρεβάτι, τὸ ὁποῖον γνωρίζετε καλά, διότι τόσες φορές ἔχετε παρηγορήσῃ τὸν πατέρα μας καὶ τὴν μητέρα μας, ποῦ ἐκοίτοντο σ' αὐτό, θὰ μας ἐπιτρέψετε νὰ ἔλθωμεν καὶ νὰ σας εὐχαριστήσωμεν, διότι τὸ ἐφυλάξατε εἰς ἀνάμνησιν τῶν περασμένων χρόνων.

« Ἔχετε ὑγείαν, κύριε Δήμαρχε.

« Πετρογιάννης Δαλυπέκ. »

— Ὅλα καλά, ὅσα λές αὐτοῦ, εἶπεν ἡ Μαργαρώ, τὸ δικό μου γράμμα ὅμως δὲν μοιάζει μετὰ τὸ δικό σου. Ἐξέχασες τὸ κυριώτερον. Δὲν λές τί μας ἔκαμε κ' ἐραβήξαμε ἢ Σταμάτα, καὶ πῶς, ἂν φεύγωμε, πρώτη αὐτὴ εἶνε ἡ αἰτία.

— Ὡ! Μαργαρώ! εἶπεν ὁ Πετρογιάννης, ἐνδίκησι ζητεῖς τώρα;

— Δὲν εἶνε ἐνδίκησις, εἶνε δικαιοσύνη. Πρέπει νὰ μάθῃ ὁ κ. Δήμαρχος τὴν κακίαν αὐτῆς τῆς γυναίκας. Πρέπει! ἐπρόσθεσε, σφίγγουσα τὸν γρόνον της καὶ στηριζούσα αὐτὸν μετὰ ὄλην τὴν δύναμιν της ἐπάνω στὴν πλάκα της. Αὐτὸ λέγω ἐγὼ!

— Λοιπὸν, ἔγραψες καὶ σύ; . . . Δὲν ἦταν ἀνάγκη, ἀφοῦ τὸ δικό μου γράμμα εἶνε γραμμένον εἰς ὄνομα καὶ τῶν δύο μας, καὶ ὁ κύριος Δήμαρχος δὲν θὰ καταλάβῃ τίποτε ἀπὸ τὰ δικά σου τὰ ὀρθοσκαλισμάτα. . . . Γιατὰ νὰ 'δοῦμε τί του λές;

Ὁ Πετρογιάννης ἐπῆρε τὴν πλάκα στα χέρια του, ἐκράτησε τὸ σοβαρὸν του διὰ νὰ μὴ γελάσῃ, οὔτε νὰ κακιώσῃ τὴν ἀδελφούλαν του, καὶ ἐδιάβασε μετὰ δυσκολίαν :

« Κύριε Δήμαρχε,

« Δὲν ἠθέλαμε νὰ φύγωμε, τόσο καλὸς εἶσθε ἐσεῖς, ἀλλὰ φεύγωμε, τόσο κακία εἶνε ἡ Σταμάτα. . . Ἄμα κερδίσω πολλὰ χρήματα, θὰ σας στείλω ἕνα δῶρον, ὅ,τι ὑπάρχει εὐμορφότερον.

« Χαιρετε, καὶ εὐχαριστῶ, καλέ μου Δήμαρχε.

« Μαργαρώ. »

— Καλὸ δὲν εἶνε τὸ γράμμα μου; . . .

— Καὶ καλὸ, καὶ κακὸ. Τὸ καλὸ προέρχεται ἀπὸ τὴν καλὴν καρδίαν σου, καὶ τὸ κακὸ, ἀπὸ τὸ κακὸ κεφαλάκι σου,

« Ἀνοῖξτε! ἀνοῖξτέ μου γρήγορα! » (Σελ. 276, στήλ. γ.)

τῆς εἶπε μετὰ γλυκύτητα, διὰ νὰ μὴν τὴν δυσαρροσῆ. Ἐγὼ, ἂν ἦμιον στὴ θέσιν σου, λέξι δὲν θάλεγα γιὰ τὴ Σταμάτα.

— Ὡ! αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον! καλλίτερα θὰ εἶχα νὰ μὴν ἔγραφα καθόλου!

— Ἴσως θὰ ἦταν καλλίτερον αὐτό.

— Ἐλα νὰ 'δοῦμε, τί τάχα δὲν σου ἀρέσει στὸ γράμμα μου;

— Μά, Θεέ μου! εἶνε πρὸ πάντων μιὰ λέξις!

— Ἡ λέξις «κακία» δὲν εἶν' ἔτσι; Αὐτὴ ὅμως μ' ἀρέσει ἐμένα παραπάνω ἀπ' ὅλες· μὴ θὰ μου 'πῆς τώρα νὰ τηγὲ σβῶσω;

— Ναι, Μαργαρώ μου, κάμε το πρὸς χάριν μας. . . καὶ γιὰ τὸ καλὸ καὶ τῶν δύο μας, διὰ νὰ μὴν τύχῃ καὶ ποῦν πῶς ἀφίσαμε ἔστω καὶ ἕνα ἔχθρον εἰς τὸ χωριό.

Ἡ Μαργαρώ ἔσκυψε τὸ κεφάλι ἐπάνω στὴν πλάκα της, ἐμούσκεψε τὸ δάκρυλό της εἰς τὰ χεῖλη της κ' ἐσβυσεν ὅ,τι εἶχε γραμμένον.

— Βλέπεις, τοῦ εἶπε, σὲ ἄκουσα.

— Εὐγέ σου, εὐχαριστῶ, ἀπήντησεν ὁ Πετρογιάννης.

Ἐπεθεώρησαν τότε τὰ συρτάρια τοῦ ἐρμαρίου καὶ εὐρήκαν διάφορα παλαιὰ πιᾶτα καὶ ἕνα μαχαίρι, ἐράξουσαν τὰ ὀλίγα ἀσπρόρουχα καὶ πράγματα, ποῦ εἶχαν, τὰ ἐδίπλωσαν προσεκτικὰ μέσα εἰς ἕνα καθαρὸ πανί. Κατόπιν ἐξέθαψαν τὴν παλῆν τὴν κάλτσα ἀπὸ τὸν κρυφῶνά της, ἐμέτρησαν νὰ ἰδοῦν ἂν περιεῖχεν ἀκόμα τὰ εἰκοσι ἀσημένια φράγκα, καὶ, ἀφοῦ ἐβεβαιώθησαν ὅτι ἦσαν σωστά, τὴν ἔβαλαν μαζί μετὰ τὰ ρούχα εἰς τὴν μέσην τοῦ μπέγου.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤκουσαν ἕξανα δύο σιγανούς κτύπους εἰς τὴν θύραν, καὶ εὐθὺς ἀμέσως τὰς ἐξῆς λέξεις:

— Ἀνοῖξτε! ἀνοῖξτέ μου γρήγορα! εἶμαι ἐγὼ, ἡ Κοκκινোসκουφίτσα!

Ἦνοιξαν καὶ εἶδαν τὴν μικρὰν θεατρίναν, ξεσκουφωτὴν, μετὰ τὰ σγουρά της κρεμασμένα εἰς τὴν ράχιν της, καὶ ὄλον τὸ λοιπὸν σῶμά της ἐντελῶς σκεπασμένον, ἕως τοὺς ἀστραγάλους, μέσα εἰς μίαν μεγάλην μπερταν, ποῦ ἐκρυβεν ὄλα της τὰ φορέματα. Εἶχε καὶ τὴν σκύλα της μαζί.

— Νά 'μαι, εἶπε λαχανιασμένη ἀπὸ τὸν δρόμον, ἤθλα βιαστικὴ-βιαστικὴ, τώρα ποῦ εἶνε διάλειμμα. Δὲν ἔχω παρὰ δύο μόνον λεπτά νὰ μείνω. Ἦλθα γιὰ νὰ σας κάμω νὰ γνωρισθῆτε μετὰ τὴν Μιρέττα. Ἄν σας πάρῃ ἀπὸ καλὸ μάτι, εἶμεθα καλά, εἰδεμῆ. . . ἐγαθήλαμε. Σὰς ἔφερα αὐτὰ τὰ κομματάκια ἱτὴ ζάχαρι, γιὰ νὰ τὴν ἡμερώσετε ἀπὸ τώρα. Νά, πάρτε τα.

Καὶ λέγουσα αὐτὰ ἡ μικροῦλα θεατρίνα ἐμοίρασεν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἀρκετὰ κομματάκια ζάχαρος.

Ἡ Μιρέττα δὲν ἠθέλε καὶ πολλὰ παρακάλια διὰ νὰ τὰ χάψῃ. . . Τέτοιο πανηγύρι σπανίως τὸ εἶχεν ἰδῆ· ν' ἀρπάξῃ ἔτσι ὅλες μαζί, ἕνα σωρὸ ζαχαρίτσες, χωρὶς νὰ κοπιᾷ καθόλου. . .

Νὰ μὴ προσπαθῆν νὰ χάψῃ τὴν μίαν καὶ νὰ ἔρχεται καὶ ἄλλη, δύο-δύο μαζί. . . « Ἄ! μὰ αὐτὰ θὰ εἶνε παιδάκια πολὺ καλά καὶ πολὺ ἀνοικτοχέρικα γιὰ τοὺς σκύλους! — ἐσκέφθη ἡ Μιρέττα. Καὶ νὰ τὴν κ' ὄλας ποῦ ἀρχίζει καὶ γλύφει καὶ τὰ δύο, καὶ καμαρώνει, καὶ κουνᾷ τὴν οὐράν της, καὶ πηδᾷ ἀπὸ τὴν χαρὰν της.

— Αὐτὸ ἦτανε! εἶπεν ἡ Κοκκινোসκουφίτσα. Τώρα πιά τὴν ἐκερδήσατε τὴν συμπάθειαν τῆς Μιρέττας. Δὲν μένει παρὰ νὰ κάμετε ἕνα ἀκόμη πρᾶγμα. Τὴν ἐκερδήσατε μετὰ μίαν ἀδυναμίαν της: τὴν λαιμαργίαν. Τώρα πρέπει νὰ τὴν

κάμετε δικήν σας καὶ μετὰ μίαν ἄλλην ἀδυναμίαν της: τὴν ἀγάπην ποῦ ἔχει γιὰ μένα. Ἐλάτε νὰ φιληθοῦμε. Θὰ καταλάβῃ τότε πῶς εἶσθε φίλοι μου, καὶ θὰ γίνετε καὶ δικοί της.

Ἡ Μαργαρώ πρώτη ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Κοκκινোসκουφίτσας. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰν μετὰ ἡμερίαν καὶ προσοχὴν ἐκρυφοκύτταζε καὶ τὴν Μιρέτταν διὰ νὰ ἰδῆ τί ἐντύπωσιν τῆς ἔκαμνε.

— Καὶ σεῖς, εἶπεν ἡ Κοκκινোসκουφίτσα πρὸς τὸν Πετρογιάννην, ὁ ὁποῖος, σὰν διακριτικὸν ἀγόρι, ἐστέκετο παράμερα.

Τὰ τρία παιδάκια ἀγκαλιασμένα μαζί, ἐσηματίαν τριψῆδιαν πολὺ συγκινητικὴν, μετὰ τὰ φιλιὰ των τὰ ὁποῖα ἀντηχοῦσαν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ εἰς τὴν συναυλίαν αὐτὴν ἔκαμναν τὸ μέρος των καὶ τὰ τρία πολὺ εὐσυνειδήτως.

Καὶ τότε, νὰ καὶ ἡ Μιρέττα, παρασύρεται ἀπὸ τὴν τόσῃν ἀρμονίαν καὶ ἀρχίζει νὰ γαυγίζει, νὰ πηδᾷ, νὰ σπαράζῃ ἀπὸ τὴν χαρὰν της, καὶ νὰ γλύφῃ τὰ χέρια τῆς φίλης της, καὶ τὰ χέρια τῶν δύο φίλων τῆς φίλης της.

— Ἐγλυτώσαμεν' ἀνεβόησεν ἡ Κοκκινোসκουφίτσα· ἡ Μιρέττα θὰ μας βοηθήσῃ. . . Καὶ τώρα παίρνω τὸ φῶσμά μου, νὰ γυρίσω εἰς τὴν σκηνήν. Ἐτρεμα μὴ δὲν εὐρῶ τὸ σπίτι σας, κ' ἔτρεμα μὴ ἀπαντήσω κανένα στὸν δρόμο, ποῦ θὰ μ' ἐβλεπε πῶς ἐρχόμουν ἐδῶ. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ἐσκεπασθῆκα μ' αὐτὴ τὴ μακρὰ μπερτα, κ' ἔκρυφα ἀπὸ κάτω καὶ τὸ σκουφάκι μου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐκίνησεν ἔλαφρὰ μίαν ἄκραν τῆς μπερτας της, καὶ ἡ Μαργαρώ εἶδε, κρεμασμένον ἀπὸ τὸν ἀγκῶνά της τὸ κόκκινον σκουφάκι, ποῦ ἦτο στολισμένον μετὰ ἀνθη, τὰ ὁποῖα εἶχαν μαζεύσῃ τὰ παιδιὰ τὸ πρῶν εἰς τὰ χωράφια. Ἡ Μαργαρώ ἐχαμογέλασεν ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἡ Κοκκινোসκουφίτσα ἐξηφανίσθη εἰς τὸ σκοτάδι τοῦ δρόμου.

Ἡ Μαργαρώ καὶ ὁ Πετρογιάννης ἐμειναν ὀλίγην ὥραν, συλλογισμένοι, εἰς τὰ μισοσκότεινα· κατόπιν τὸ ἀγόρι ἐσηκώθη, ἔψαξε καὶ ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ συρτάρι ἐνὸς παλαιοῦ τραπέζιου ἕνα πακέτο χαρτιά, καὶ τὰ ἐδείξε τῆς Μαργαρώς.

— Αὐτὸ εἶνε γιὰ μᾶς σπουδαιότερον καὶ ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς παλῆς τῆς κάλτσας, εἶπε. Ἡ μαμά μου εἶχε παραγγεῖλην ποτὲ νὰ μὴν το ἀφίσω καὶ γαθῆ. Καὶ, ἐπειδὴ ἡ Μαργαρώ ἐφάνη σὰν νὰ τον ἐρωτοῦσε, τί ἦτο:

— Νά! νά! . . . αὐτὸς εἶνε! ψιθυρίζουν. Μέσα στ' ἀμάξι του. . . στο αὐτοκίνητό του. . . φορτωμένο τρομπόνια καὶ καραμπίνες!

Πραγματικῶς. Ἡ Αὐτοῦ Μαύρη Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς Κουκουμπιμπῆς πηγαίνει εἰς τὸ κυνήγι μετὰ αὐτοκίνητον. Φορεῖ ἐπανωφόρι ἀπὸ γούνα, καὶ κασκέτο. Κρατεῖ τὸ τιμόνι, — μόνος του διευθύνει τὸ ἀμάξι — καὶ κάθε τόσο ζουλᾷ τὴν ἐλαστικὴν σφαῖρα τῆς τρομπέτας, καὶ ἡ τρομπέτα βγάζει φωνὲς σπαρακτικές.

Ἄλλὰ οἱ μαῦροι ὑπηρεταὶ ἕνα γύρο τί γυρεύουν; Γιατί σκουντοῦν μετὰ τόσο κόπο τὸ ἀμάξι;

— Γιὰ νὰ περπατῇ, γιὰτί ἄλλο;

— Μπᾶ; καὶ δὲν περπατεῖ μόνος του; δὲν εἶνε αὐτοκίνητο;

Ναί βέβαια! Εἶνε — δηλαδὴ ἦταν, — αὐτοκίνητο κ' ἐδούλευε μετὰ πετρέλαιον. Κάτι ἐκτακτὸ ὅμως συνέβη, καὶ ἐπειδὴ εἶνε πολυλογία, θὰ σᾶς τὸ πῶ μεθαῦριο.

— Ὡ! δεῖξέ μου τοὺς, εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Ὅχι, ὄχι ἀπόψε· σήμερον εἶχαμε

— Μάλιστα! κ' ἐγὼ εἶμαι τῆς γνώμης σου, Πετρογιάννη· κ' ἐγὼ καμαρώνω περισσότερο, ποῦ ἔχομε αὐτὰ τὰ χαρτιά, παρὰ ὄλα τὰ ἀσημένια φράγκα τῆς παλῆς κάλτσας.

Ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ ἡ Μαργαρώ, ὁ Πετρογιάννης ἔψαχνε ποῦ νὰ κρύψῃ τὸν πολύτιμον φάκελλον. Εἶδεν ὅτι ἡ φόδρα τοῦ ρούχου του ἦτο λιγάκι ξηλωμένη· ἔβγαλε λοιπὸν τὰ χαρτιά ἀνάμμεσα στὴν φόδραν καὶ τὴν τσόχαν, ἐκαρφίτωσε τὸ ἀνοιγμα, καὶ, μετὰ τὸ ἕνα χεῖρ εἰς τὸ στήθος, μετὰ τὸ ἄλλο κρατῶν τὸν μπόγον, ἐβάδισε πρὸς τὴν θύραν τῆς ἀχυροκαλύβας, λέγων πρὸς τὴν ἀδελφὴν του:

— Δὲν ἔχομε πιά τίποτε νὰ κάμωμε ἐδῶ, Μαργαρώ; ἂς ποῦμε τὸ «ἔχε γεία, καλυθάκι μας!»

(Ἐπεταὶ συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λατούς.]

— Δὲν ξεῦρω κ' ἐγὼ τί εἶνε ἀκριβῶς, θαρρῶ ὅμως πῶς εἶνε ἕνα φυλλαδάκι ποῦ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά ἦσαν καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ ὅτι ἐμεῖς εἶμαστε δικά τους παιδιὰ. Ἐπειτα, εἶνε πιστοποιητικά, μαρτυριὰ ἀπὸ τὰ ἀφεντικά των, ποῦ βεβαιοῦν ὅτι ἐδείξαν πάντοτε καλὴν διαγωγὴν.

— Ἐπεταὶ συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λατούς.]

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Οἱ χαλοὶ καὶ οἱ χασομέρηδες, ποῦ εἶχαν παραταχθῆ εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν βασιλικὴν πομπήν, τώρα συγκινουῦνται καὶ σηκώνονται εἰς τὰς μύτες τῶν ποδιῶν των, διὰ νὰ ἰδοῦν καλλίτερα. . .

— Νά! νά! . . . αὐτὸς εἶνε! ψιθυρίζουν. Μέσα στ' ἀμάξι του. . . στο αὐτοκίνητό του. . . φορτωμένο τρομπόνια καὶ καραμπίνες!

Πραγματικῶς. Ἡ Αὐτοῦ Μαύρη Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς Κουκουμπιμπῆς πηγαίνει εἰς τὸ κυνήγι μετὰ αὐτοκίνητον. Φορεῖ ἐπανωφόρι ἀπὸ γούνα, καὶ κασκέτο. Κρατεῖ τὸ τιμόνι, — μόνος του διευθύνει τὸ ἀμάξι — καὶ κάθε τόσο ζουλᾷ τὴν ἐλαστικὴν σφαῖρα τῆς τρομπέτας, καὶ ἡ τρομπέτα βγάζει φωνὲς σπαρακτικές.

Ἄλλὰ οἱ μαῦροι ὑπηρεταὶ ἕνα γύρο τί γυρεύουν; Γιατί σκουντοῦν μετὰ τόσο κόπο τὸ ἀμάξι;

— Γιὰ νὰ περπατῇ, γιὰτί ἄλλο;

— Μπᾶ; καὶ δὲν περπατεῖ μόνος του; δὲν εἶνε αὐτοκίνητο;

Ναί βέβαια! Εἶνε — δηλαδὴ ἦταν, — αὐτοκίνητο κ' ἐδούλευε μετὰ πετρέλαιον. Κάτι ἐκτακτὸ ὅμως συνέβη, καὶ ἐπειδὴ εἶνε πολυλογία, θὰ σᾶς τὸ πῶ μεθαῦριο.

Ο ΙΣΚΙΟΣ ΜΟΥ

Έναν ίσκιο μικρόν έχω πού μαζί μου Μέσα κ' έξω περπατεί, Μά δεν νιώθω—στή ζωή μου!— Σε τί πράγμα χρησιμεύει κι' όφελει. Πολύ, μά πολύ, μου μοιάζει ή άφεντιά του. Απ' τ'ά νύχια ως τήν κορφή, Καί σ'τό πάπλωμα άποκάτου Πάει και μπαίνει πριν έγώ Στό κρεβάτι μου άνεδώ.

Ένα άπ' όλα τ'ά τρέλλα του χωρατά Είνε ό τρόπος πού τ' άρέσει νά ψηλόνη, Όχι σαν τ' αληθινά παιδιά, Που ψηλόνουν άπό λίγο και σιγά, — Γιατί κάποτε μακραίνει και φουσκώνει Έάν έλαστικό μπαλλόνι, Καί καμμιά φορά μικραίνει, Έόσο πού δεν μένει Ούτε τόσος-δά.

Δέν τόν έχουν μαθημένο Πώς νά παίζη με παιδιά, Καί μονάχα έμένα έξέρι και παιλογελά. Στέκεται τόσο κοντά μου!— Είνε, βλέπετε, δειλός, — Ντροπή θάταν νά πιασθώ άπ' τή νταν- [τά μου,

Όπως πιάνεται άπό 'μένα Ό ίσκιούλης μου ό μικρός.

Μιάν αύγή, πρωί-πρωί, Πριν ό ήλιος σηκωθί, Έγώ έύπνησα και βγήκα, Καί σε κάθε φυλλαράκι Νά λαμποκοπούνε βροχικά Τά διαμάντια της βροσιάς. . . Μά ό ίσκιούλης μου χωμένος Στό ζεστό και μαλακό μου κρεβάτακι, Έκαθόταν μεσ' σ'τό σπίτι κοιμισμένος, —Ό τεμπέλης κ' ύπναρας!—

[Κατά τ'ό άγγλικόν του Ρ. Α. Στένδερσον] ΜΙΜΗΣ ΙΣΜΗΝΟΣ

ΟΔΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Άνοιξατε έν βιβλίον εις τήν τύχην, και εκλέξατε μιαν λέξιν έντός των δέκα πρώτων στίχων και έντός των δέκα πρώτων λέξεων του στίχου, εις τήν σελίδα πού θέλετε. — Τήν έχετε εκλέξη; — Διαμπερά!... Τώρα νά σας πώ έγώ ποιον αριθμόν κατέχει αυτή ή λέξις εις τήν σειράν των λέξεων του στίχου, και ποιος είνε ό αριθμός του στίχου. Πάρτε ένα χαρτί, και σημειώ- σετε, χωρίς νά μου το δείξετε:

Πολλαπλασιάσατε επί 2 τόν αριθμόν της σελίδος τ'ό γινόμενον πολλαπλασιά- σατε επί 5· εις τό εξαγόμενον προσθέσατε 20· εις τό άθροισμα προσθέσατε τόν αριθ- μόν του στίχου, εις τόν όποιον εύρίσκεται ή λέξις· εις τό νέον άθροισμα προσθέσα- τε άλλα 5, και τό έξαγόμενον πολλαπλα- σιάσατε επί 10· προσθέσατε τώρα τόν ά- ριθμόν τόν όποιον κατέχει ή εκλεκτή σας λέξις εις τήν σειράν των λέξεων του στί- χου· αφαιρέσατε κατόπιν 250. Τ'ό υπό- λοιπον δεικνύει εις μέν τήν στήλην των μονάδων τόν αριθμόν της λέξεως, εις δε τήν στήλην των δεκάδων τόν αριθμόν του στίχου, και τ'ά υπόλοιπα ψηφία τόν αριθ- μόν της σελίδος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 89ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τήν 4 Δεκεμβρίου 1904, πρὸς εύρεσιν των λύσεων των έν τοις φυλλαδίοις Δεκεμβρίου, 'Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου και Μαρτίου 1905 δημοσιευθεισών 206 Πνευματικῶν Άσκήσεων.

Ό μετά τ'ό όνομα αριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις απέστειλεν ἑκαστος ἐμπροσθέντως· ὁ δὲ έντός της παρενθέσεως αριθμὸς, ὁ συνολικὸς ένδὸς του Ε, δηλοῖ τὸ πῶσον των ἀποτεμμένων ἐκαστῶ Εὐδύμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτών και άνω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Άπόστολος του Πύρρου, 161 [8Ε]. — (Τὸ 'Υπερ Πατριδος με λύ- σεις 189 [9Ε], και ὁ Χριστος Π. Ζερβὸς με λύσεις 170 [8Ε], τίθενται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη Α' Βραβείου ὁ μὲν εις τὸν 85ον ὁ δὲ εις τὸν 81ον Διαγωνισμὸν.) ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γεώργιος Σ. Πολυλάς, 149 [7Ε]. — Θεσσαλομάγνης, 140 [7Ε]. — ('Ό 'Ιππόλυτος Στεφανηφόρος, με λύσεις 141 [7Ε], τίθεται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Β' Βραβείου εις τὸν 85ον Διαγωνισμὸν.) ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Ελληνόπου, 127 [6Ε]. — Άποικος Κερκυραῖος 127 [6Ε]. — Ψυχὴ της Δέσφου, 120 [6Ε]. ΕΠΑΙΝΟΣ: Αναστάσιος Κορωναῖος, 119 [5Ε]. — Κρίνος του Άγγέλου, 115 [5Ε]. — Θα- λάσσιος Άφρός, 107 [5Ε]. — Ναυσικῆ, 96 [4Ε]. — Ταλεινὸ Γιοσεμί, 89 [4Ε]. — Κυρίαρχος της Θαλάσσης, 86 [4Ε]. — Φρά-Διάβολος, 72 [3Ε]. — Άστὸς της Μακεδονίας, 64 [3Ε]. ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Φάινων, 39 [Ε]. — Έαρινή Έσπέρα, 36 [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἔως 15 ἐτών.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πόργινη Τζάλμας, 188 [9Ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Διονύσιος Χαρχαλίτης, 182 [9Ε]. — Όκύπους Άχιλλεύς, 182 [9Ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Ιεράς του Πόντου, 159 [7Ε]. — Αντώνιος Χαλῆς, 155 [7Ε]. — Έρα- στής των Καλῶν Τεχνῶν, 148 [7Ε]. — (Τὸ Χειμῶνανθον με λύσεις 180 [9Ε], τυχὼν Β' Βραβείου εις τὸν 85ον Διαγ., ὁ Διέφερος Άστὸς με λύσεις 179 [8Ε], τυχὼν Β' Βραβείου εις τὸν 85ον Διαγ., ὁ Δασπος Άράκης, με λύσεις 170 [8Ε], τυχὼν Α' Βραβείου εις τὸν 87ον Διαγ., τὸ Έρρυθρόν Προσοπίον με λύσεις 167 [8Ε], τυχὼν Β' Βραβείου εις τὸν 69ον Διαγ., ἡ Άλκυονίς με λύ- σεις 164 [8Ε], τυχούσα Β' Βραβείου εις τὸν 84ον Διαγ., και ἡ Άθρα της Άνοιξως με λύσεις 158 [7Ε] τυχούσα Γ' Βραβείου εις τὸν 85ον Διαγωνισμὸν, τίθενται ἐκτός Διαγωνισμοῦ.) ΕΠΑΙΝΟΣ: Κίμα της Μσογοίτου, 146 [7Ε]. — Χωρικὴ Ρομανία, 146 [7Ε]. — 'Ιδαῖος Δά- νυλος, 143 [7Ε]. — Αντίβας ὁ Καρχηδόνας, 142 [7Ε]. — Λαλαργιάς, 142 [7Ε]. — Τρικυμιώ- δης Θαλάσσα, 138 [6Ε]. — Πόνυλος, 137 [6Ε]. — Χειμωνιάτικος 'Ηλιος, 136 [6Ε]. — Πετρὸν της Μελοσης, 126 [6Ε]. — Όρχὸν Άμόρανον, 125 [6Ε]. — Έλληνικὸν Γραμματόσημον, 121 [6Ε]. — Δοῦξ της Καρότου, 117 [5Ε]. — Μαρουσία, 115 [5Ε]. — Πιτακὸς ὁ Μυτιλη- ναῖος, 114 [5Ε]. — Τόδον του Φοῖβου, 112 [5Ε]. — Φωστὴρ της Αύγης, 111 [5Ε]. — Δούκι- σα των Σαλώνων, 108 [3Ε]. — Ένδοξον Μεσολόγγιον, 107 [5Ε]. — Βρυχάμενος Δέων, 105 [5Ε]. — Ονειρον Θερινῆς Νυκτός, 101 [5Ε]. — Κάκια, 101 [5Ε]. — Κόγος Έλέησον, 99 [4Ε]. — Πειραική Άκτιή, 99 [4Ε]. — Σθενελαΐδας, 99 [4Ε]. — Ναύαρχος Τόγγο, 95 [4Ε]. — Νεαρός Έρπιλος, 91 [4Ε]. — Παιδικὴ Χαρά, 87 [4Ε]. — Άνθος του Σολωμοῦ, 86 [4Ε]. — Άθρα της Έλευθερίας, 82 [4Ε]. — Μαγαμένιος Μενεξές, 79 [3Ε]. ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Έρμής Άργυρόφτης, 69 [Ε]. — 'Ηρωϊκὸν Άρχαδί, 68 [3Ε]. — Μέγας Κωνσταντῖνος, 67 [3Ε]. — 'Ιωάννης Βεκοῆς, 61 [3Ε]. — Θεσσαλικὸν Ρόδον, 60 [3Ε]. — Τειρεσίας, 57 [2Ε]. — Νησὸς των Σειρήνων, 57 [2Ε]. — Δοῦξ του Ποντικοχωρίου, 56 [2Ε]. — Πτωχικὴ Καλύβη, 55 [2Ε]. — Ομφαλὸς της Θράκης, 52 [2Ε]. — Δοῦξ της Δημητοάνης, 46 [2Ε]. — Άνθοῦσα Νεότης 43 [2Ε]. — Δύων 'Ηλιος, 40 [2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτών και κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μαρία Παρασάκη, 186 [9Ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πομπαιὸς Έρμής, 177 [8Ε]. — Γεώργιος Κ. Γιαννόπουλος, 168 [8Ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Προμηθεὺς Δεσμώτης, 159 [7Ε]. — Κολυμβήτρια του Μίξ, 154 [7Ε]. — Σταῖρος Μ. Χόρς, 145 [7Ε]. — ('Ό Πύργος της Πέτρας με λύσεις 154 [7Ε], τίθεται ἐκ- τὸς Διαγωνισμοῦ ὡς τυχὼν Β' Βραβείου εις τὸν 84ον Διαγωνισμὸν.) ΕΠΑΙΝΟΣ: Άλλιος Άρσιτιάδης, 140 [7Ε]. — 'Ιδιότροπος Σανθούλα, 138 [6Ε]. — Ρόδον της Ανατολής, 127 [6Ε]. — Μαλκούλα Σιακή, 122 [6Ε]. — Ανάμνησις της Καρότου, 120 [6Ε]. — Ζοφερός Μεσάϊων 102 [5Ε]. — Μικρὸς Λέσβιος, 96 [4Ε]. — Έπαινος της Άγγίλας, 95 [4Ε]. — Παναγιώτης Χανδρινός, 87 [3Ε]. — Ζωντανὴ Κούκλα, 82 [4Ε]. — Σίφνιος 82 [4Ε]. — Πάπια του Γιαλοῦ 81 [4Ε]. ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Δευκὴ Νύξ, 59 [2Ε]. — Μικρὴ Συμφοραία, 58 [2Ε]. — Νερόβραστος, 53 [2Ε]. — Δωδοναῖος, 45 [2Ε]. — Καρνούκλια, 43 [2Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις, ἀναμὲξ ἐκ των τριῶν τάξεων, και οἱ ἐξῆς: Άγκάθι, 8. — Αἰθρία Νύξ, 39 [Ε]. — Δοῦξ της Φλωρεντίας, 15. — Άρης, 20 [Ε]. — Άστερόεις Οὐ- ρανός, 33 [Ε]. — Άθρα της Νυκτός, 14. — Βασιλεὺς των Άνθῶν, 3. — Βασιλίσσα των Μυ- κηνῶν, 14. — Άνδρομάχη Βρεστοῦ, 10. — Εἰρήνη ἡ Άθρηνα, 2. — Καργαζῆς των Πα- ντρῶν, 6. — Κολυμβητής του Καρτείου, 14. — Κρανῆ, 26 [Ε]. — Νικόλαος 'Ηλ. Διάκονου- τρω, 6. — Αἰμίλιος Σ. Δογαριδης, 27 [Ε]. — Μή με Αηγομόνη, 20 [Ε]. — 'Ιωάννης Γ. Μουρα- λῶς, 6. — Αἰμίλιος Σ. Δογαριδης, 27 [Ε]. — Μή με Αηγομόνη, 20 [Ε]. — 'Ιωάννης Γ. Μουρα- λῶς, 6. — Γεώργιος Ι. Οικονομίδης, 33 [Ε]. — Θεμιστοκλῆς Σ. Παπαδόπουλος, 10. — Ελέ- τιδου, 1. — Γεώργιος Ι. Οικονομίδης, 33 [Ε]. — Θεμιστοκλῆς Σ. Παπαδόπουλος, 10. — Πανω- νη Γ. Παπαζογλου, 20 [Ε]. — Παταράκι, 32 [Ε]. — Περὸν της Μπάκρας, 5. — Πανω-

μένη Σκιά, 9. — Ανθίπη Α. Πολυγαλῆ, 20 [Ε]. — Περωνὴ Καρδία, 36 [Ε]. — Μιχαήλ Α. Συμούδης, 28 [Ε]. — Ταϊάνης, 6. — Ταχῆπος Άχιλλεύς, 24 [Ε]. — Μιχαήλ 'Οδ. Τριβόγλου, 14. — Φάρος της Αἰγίνης, 20 [Ε]. — Φλοῖστος του Ρύακος, 16. — Χρυσόπτερος Άγγελος, 13.

Σημειώσεις. Λύσεις σταλείσαι μετά τήν λήξιν της προθεσμίας· ἡ άνευ ὀνόματος και ψευδα- νύμου, ἀπεκλείσθησαν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ Παιδί της Καρδίας έρωτῶ τὸν ἐτάδελ- φόν του Νίκον πότε έγεννήθη. Καί καθώς ἤ- κουσε ὅτι έγεννήθη του Άγίου Νικολάου, ἀνε- κραξε:

— Τί σύμπτως! νά γεννηθῆς τήν ἡμέραν της εορτής σου!

Ύστερὴν ὑπὸ του Κολυμβητου του Κερτεσιου.

— Τί θά πῆ πεζοναῦται; — Νά, ναῦται πεζοί — Μά πῶς εἶνε δυνατόν νά περπατοῦν μες τῆ θάλασσα; — Ύστερὴν ὑπὸ της Νηρηίδος των Άργάφων.

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

- 1. — Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος, λήγει τήν 30 Νοεμβρίου, (ἴδε τοὺς ὁ- ρους εις τὸ 16ον φύλλον ε. ζ.) 2. — Διαγωνισμὸς Λύσεων, λήγει τήν 31 'Ιουλίου, (ἴδε τοὺς ὁρους εις τὸ 18ον φύλλον ε. ζ.) 3. — Δημοψήφισμα των Ψευδωνύμων του 1905. (ἴδε τοὺς ὁρους εις τὸ 26ον φύλλον.) 4. — Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, λή- γει τήν 15 Σεπτεμβρίου (ἴδε τοὺς ὁ- ρους εις τὸ 33ον φύλλον.)

Αἰαν προσεχῶς ταπεινέσματα των ληξάντων διαγωνισμῶν: Λύ- σεων ('Απριλίον-Ιουλιου) Ζωγρα- φικῆς, Καλλιγραφίας, Πνευματικῶν Άσκήσεων, Μεταφράσεως και Δεκά- της Ένάτης Κυριακῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ό αγαπητός μου Τόγρος, ὁ πρόεδρος του Βαρνακίου Συλλόγου «Εξέτινος», ὁ ὁποῖος τό- σον ένθουσιωδῶς και ἐπιτυχῶς διενεργεῖ ἐκεῖ τὸ ξεσπάθωμα, μου ἔκαψε τήν εὐχαριστήσιν νά επισκερθῆ τὸ γραφεῖόν μου, διερχόμενος ἐξ 'Αθηνῶν και μεταβαίνων εις Δελεάνδρειαν. Οἱ ἐκεῖ φίλοι μου δὲ τὸν γνωρίζουν και εἰμαι βε- ββατα ὅτι θά τὸν ἀγαπήσουν πολύ, διότι εἶνε ἐ- ζαίρετος νέος.

Εὖγε εις τήν Διακριθεῖσαν Άρσακειάδα! Μοῦ ἔστειλε τήν τελευταίαν, τήν ἀκριβεστε- ραν και καθαρωτέραν στατιστικὴν των Εὐσή- μων. Δέν εἶπα ὅμως ὅτι ἀρκοῦν ὅσας ἔχω και δέν μου χρειάζονται ἄλλαι; Πρὸς τί τόσος μά- ταιος κόπος;

Ἡ πρότασις σου, Χειμῶνανθον [ΕΕΕ], εἶνε πολὺ ευγενῆς και σέ τιμῆ. Δυστυχῶς δέν μου μένει καιρὸς διὰ νανάλαθω τοιαύτην φροντίδα· και φαντάζεσαι πόσην ἐργασίαν θάπαιτοῦσεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα!

Άνέγνωσα τὰς λαμπρὰς ἐπιστολάς σου, Δι- κέφαλε Άστὲ [ΕΕΕ]. Τὰς θεωρῶ ὅμως ὅσας ὡς

μιαν, διότι, καθώς εἶδες, μόνον εις μιαν ἐπι- στολὴν καθ' ἑβδομάδα θάπαντῶ.

Τὸ αὐτὸ λέγω και πρὸς σὲς, αγαπητοί μου Θαλάσσιε Άθρ [ΕΕΕ] και Άειθεῦ [ΕΕΕ]. Δι' ἐπιστολάι σας με τὰς εἰκόνας χαριτωμένα.

Τὸ ἔχω ἀκουστὰ κ' ἐγώ, Άσπερ Άράπη [ΕΕ], ὅτι ὁ περιεργος αὐτὸς διάλογος διμειφθῆ μεταξὺ ἔένου σοφοῦ και ἀθρηλαίου ποιμένου, και ὅτι ὁ ἔένος ἐθαύμασε τήν εύφάνιν των νεωτέ- ρων Έλλήνων κτλ. Άλλὰ τὰ ἀνεκτότα, καθώς ξεύρεις, δέν εἶνε πάντοτε πιστευτά.

Κερκυραία Άρσακειάς [4Ε], ἡ ἐπιστολή σου με κατεγοήτευσε. Ναι, ὑπάρχουν δυστυχῶς και τέτοια κορίτσια, ἑλληνίδες πού προτιμοῦν τὰ ξένα ἀπὸ τὰ ἑλληνικά και τὰ ἀμφιθλόου ἡ- θικῆς ἀναγνώσματα ἀπὸ τὰ ἠθικά και σεμνά. Άλλὰ δι' ἡμᾶς εἶνε... ὡς νά μὴν ὑπάρχουν!

Ἴδου, Μάρτυς της Έλευθερίας [ΕΕ]: 'Όταν δύο ἢ περισσότεροι διαγωνιζόμενοι διὰ τὸ Α' Βραβείου ἔχουν τὸν αὐτὸν αριθμόν Λύσεων, τὸ Α' βραβεῖον ἀπονέμεται διὰ κλήρου εις τὸν ἕνα, ὁ δὲ ἄλλος ἢ οἱ ἄλλοι πέρνουν Β' Βραβεῖον (ἢ ἂν ἔχουν πῆρρ ἄλλοτε, τίθενται ἐκτός Δια- γωνισμοῦ.)

Μοῦ ἔρσαν τὰ ἐκ του φυσικοῦ σχεδιαγραφῆ- ματά σου, Οὐδεις [ΕΕ], καθώς και τὸ ἀστεῖον ἐπιστόδιον του ψαρευματος.

Γλαῦξ της Αἰθρίας [Ε], ἀνέγνωσα κ' ἐγώ αὐτὴν τήν ἐπιστολὴν εις τὸν 'Χρόνον'. Ό γραφὸν δέν εἶνε πλέον συνδρομητῆς και φυσικά δέν εἶδε τήν δῆλωσιν πού ἔκαμα διὰ τὸν 'Έλ- ληνόπουαδιν'. Εἶπα δηλαδὴ ὅτι ἂν και φέτος ὁ ἔρανος δέν δώσῃ ἱκανοποιητικά ἀποτελέσματα, τὰ χρήματα θά διατεθοῦν ὑπὲρ ὁμοῖου ἔθνικοῦ σκοποῦ. 'Έν τούτοις εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σου. 'Εδῶσα και τήν ἐπιστολὴν σου πρὸς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὁποῖος σ' εὐχαριστεῖ ἐπίσης.

Σὲ συγκαίρω, Δαφροστεφῆς [ΕΕΕ], δι' ὅσα ὠραία και ένθουσιωδῆ γράφεις περὶ του πατριω- τικοῦ δράματος του κ. Τανάγρα. Βέβαια, εἶ- δες τί καλά θαντὸ τὸ ψευδωνύμον εἶνε μυστικόν; Νομίζω, Φίλημα Σκιάς [ΕΕ], ὅτι αὐτοῖ δέν μένουν πλέον εις τήν Κόρινθον. 'Έθθαν, εἶδαν και... ἔφυγαν. Θά εἶπω εις τὸ Κίτρινο Ντό- μινιο ὅτι περιεμῆν ἀνυπομονῶς νά ἰδῆς τήν εἰ- κόνα του, και ὅτι ἡ ἐπιστολή του με τὰ ἄκακα! σοῦ ἔφερε χαμομαρτὸ και ὕπνον.

Δέγουν, Άφρα [ΕΕ], ὅτι τὸν χειμῶνα συ- νήθως, με τὸ πολὺ κρύο, οἱ πλοῦσοι ένθουμοῦν- ται τοὺς πτωχοῦς. Άλλὰ βλέπω ὅτι σὺ, εὐ- γενῆς ψυχῆ, τοὺς ένθουμῆσαι και με τήν ζε- στήν. Άλήθεια ὅμως, πέντε ἄνθρωποι δὲ κοι- μῶνται εις ένα κρεβάτι, εις μιαν τρύπαν, τώρα τὸ καλοκαίρι, εἶνε φοβερόν!

Νά σας λήσῃ ὁ μικρὸς Στέφανος, Κατσαρίδα [ΕΕ]. Χαίρω πού ὄς τὸν ἐβάπτισε συνδρομη- τῆρά μου, ἡ αγαπητῆ μου Ε.Θ. εις τήν ὁποίαν στέλλω πολλά χαιρετήματα.

Πολὺ με συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου, αγα- πητῆ μου Κρεόλη... Ένοεῖς ὅμως ὅτι δέν ἔ- χω τίποτε ἄλλο νά σου ἀπαντήσω, εἰμῆ ὅσα εἶπα και εις τήν ἀδελφὴν σου. 'Όταν τὰ ἔγρα- φα, εἶχα ὕπ' ὄψει και σέ.

Άν ἔχετε περιέργειαν, μάθετε ὅτι, κατὰ τήν στατιστικὴν της Περωνῆς Καρδίας [Ε], πέ- τος ἐνεφανίσθησαν 308 νέα ψευδωνύμα και ἔγι- ναν 31 ἄλλαγαί.

Τώρα με τὰς διακοπὰς, Δατάνια [4Ε], ἔχεις καιρὸν νανάληρωσῆς τήν ἑλληφιν και νάνα- γνῶσῆς ὅλα τὰ προηγουμένα, τὸ ὁποῖον θά εἶνε δι' ἐσέ μία μεγάλη εὐχαριστήσις. Άνέγνωσα τὰς λαμπρὰς ἐπιστολάς σου, Δι- κέφαλε Άστὲ [ΕΕΕ]. Τὰς θεωρῶ ὅμως ὅσας ὡς

[ΕΕ] προτινεῖ, ὅσα κορίτσια και ἀγόρια—συν- δρομηταί μου—φοροῦν ναυτικά, εις τήν ται- νίαν του καπέλου νά γράφουν με ὠραία χρυσά γράμματα «Διάπλασις». Άλλὰ πρέπει νά συ- νενοηθῶ με κανέν πιλοπολεῖον, διὰ νά γίνουν τοιαῦτα ταινία.

Όραία ἐπιστολάς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τήν ἑβδομάδα και οἱ ἐξῆς (πάντοτε ἀπὸ μιαν λαμ- βάνω ὑπ' ὄψει μου): Ποσειδῶν της Μήλου [Ε], 'Υπερ Πατριδος [ΕΕ], 'Ελληνόπου [ΕΕ], Άγ- κυρα της Σειρήνας [Ε]. Κυρία Σαρραφόλο- στρα [Ε], Μικρούλα Άρσακειάς [Ε], Δούκι- σα των Σαλώνων [ΕΕ], Δικηφόρος της Νεο- λαίας [Ε], Φῶς της Νυκτός [ΕΕΕ], Οὐγος του Μονοπαρίου [ΕΕ], Χιὼν του Ταῦντιου [Ε], Άστρον Αἰθρίας Νυκτός [Ε], Κυρία Δέν με Μέλις [ΕΕ], Διακριθεῖσα Άρσακειάς [6Ε], Προτομαγιά [ΕΕ], Σῆμα της Διαπλά- σεως [Ε], Άγγελος της Έλλιδος [ΕΕ], Αἰμί- μητος Γελοτοποῖος [ΕΕΕ] και Κόκκινον Κρί- νον [ΕΕΕ].

Έγκρίνουσα τὰ ψευδωνύμα των, δεχο- μαί μετα χαρὰς εις τήν Άλληλογραφίαν και εις τοὺς Διαγωνισμοῦς μου τοὺς νέους μου φίλους: Γόνδολαν της Βενετίας (Α.Α.Π. αὐτὸ ἦτο τὸ ὠραιότερον [Ε] διὰ τήν ὠραίαν και πατριω- τικὴν ἐπιστολήν) Γέκνον των Κυμάτων (οὕτω βαπτίζει ἡ Άνθοῦσα Νεότης τήν προ- σφιλή της νέαν μου συνδρομητρίαν Μ. Π.) Χάμψαν (Σ. Κ. ἰδοῦ τὸ προτιμώμενον ἄλ- λως κανέν ἀπὸ τὰ ἄλλα δέν ἦτο ἐλευθερον) Άλιτοῦρ (Ι. Κ. κατὰ τὸ ἐδιθάσα) και Μι- κρὸν Συρογγυλοδόσσην (Ν.Ε. Άσκήσεις δέν δημοσιεύονται παρὰ σύμφωνα με τοὺς ὁρους του Διαγωνισμοῦ τὸ Π. Πνεῦμα γνωστών [Ε] διὰ τήν χαριτωμένην ἐπιστολήν.)

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νανάλλα- ξοῦν τὸ Βυζαντινὸ Άθρόν με τὸν Κυρίαρχον της Θαλάσσης, Ναύαρχον Τόγγο, Πόργιμα της Έπιτάφου, Τζέζο-Τζέκο και Τραγανὸ Κεράς— ἡ Έλληνίς με τὸ Χαδιάρικον Γα- τάνι—τὸ Φῶς της Νυκτός με τήν Έαρινή Έσπέραν, Λαλαργιάς και Μικρὸν Αἰθίδα—τὸ Φίλημα Σκιάς με τὸν Οὐδένα, Ρέαν Σιλβίαν και Λαλαργιάς— ἡ Νηρηίς του Πη- νεῖου με τὸ Σῆμα της Διαπλάσεως, 'Ιαπωνι- κὸν Άνθος, Συρναῖον Σανθούλαν και Κερ- κυραία Άρσακειάδα— ἡ Γλαῦξ της Αἰθι- νίας με τήν Φίλην των Ζῶων, Κομπογιαννί- ττην, Δούκην δι Δούτ, Δούκα της Δημητο- ῆς και Άρχιζέλιανον— ἡ Κλειώσα 'Ιταῖα με τήν Πτωχικὴν Καλύβη, 'Οπλασίαν του Παραδισίου, Χριστιανὴν Παρθένον, Ναυτο- ποῦλαν του Μεσολογγίου και Άσπερ Πασα- λιάς— ὁ Άγγελος της Έλλιδος με τήν Κα- τσαρίδαν και Φίλην των Ζῶων— ἡ Πλανω- μένη Ψυχὴ με τήν Νόρμαν, Ομυλιόδη Ψυ- χήν, Μυστηριωδῆ Φθῶν, Κυμαίζουσαν Ση- μαίαν και Πεπρωμένον— τὸ Ναυτόπουλο του Αἰγαίου με τήν Δούκισαν των Σαλώνων, Γλαῦκα της Αἰθρίας, Ένθουμόν και Ναυτο- ποῦλο του Μεσολογγίου— Εἰρήνη ἡ Αἰθι- ναία με τήν Χριστιανὴν Παρθένον, Βενιαμῖν τὸν Δεσφίον, Άλφα-Βήτα, Άνθος των Δει- μῶνων και Μέγαν Κωνσταντῖνον— ἡ Νη- ρηίς των Αργάφων με τήν Δούκισαν των Σαλώνων, Κρεόλην, Τρελλὴν Ψυχὴν, Λευ- κόπεπλον Νύμφην και Βασιλίσσαν των Κυ- μάτων— Αντίβας ὁ Καρχηδόνας με τήν Δού- κισαν των Σαλώνων, Κίτρινο Ντόμινιο, Κόκ- κινον Κρίνον, Φρῶ Διάβολον και Χιὼνα του Ταῦντιου— τὸ Πολιὸν Σέλας με τήν Ποθη- τήν Έλλάδα, Κυρίαρχον της Θαλάσσης, Κα- τσαρίδαν, Κυμαίζουσαν Σημαίαν και Σιέμ- μα της Έλλάδος— ὁ Τερσοβόντων Αἰγερ- νῶς με τήν Εἰδομολιάδα και Φίλην των Ζῶων— ἡ Προτομαγιά με τὸ Άρχιζέλιανον, Πε- πρωμένον, 'Υπερ Πατριδος, Κίμα της Με-

